

Efter udlændingelovens § 30, stk. 2, er det herefter politiet, som drager omsorg for udrejsen. Politiets opgaver i denne forbindelse kan blandt andet være bistand til en frivillig udrejse, gennemførelse af en påset udrejse eller gennemførelse af en tvangsmæssig udrejse.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 40, stk. 3, at de personer, som er omfattet af udlændingelovens § 30, stk. 2, skal meddele de nødvendige oplysninger til udrejsen, medvirke til tilvejebringelse af rejselegitimation og medvirke til udrejsen i øvrigt.

Det fremgår af de foreliggende oplysninger, at Somalilands myndigheder ved telefax af 24. januar 1999 midlertidigt har suspenderet aftalen med Danmark vedrørende tvangsmæssige tilbagesendelser af afviste somaliske asylansøgere.

Personer fra Somaliland, som frivilligt ønsker at vende tilbage, er imidlertid ikke omfattet af denne henvendelse.

På denne baggrund er der ikke grundlag for at antage, at myndighederne i Somaliland skulle afvise at lade deres egne borgere indrejse fra Danmark, såfremt de pågældende selv fremskaffer rejselegitimation med henblik på frivilligt at rejse tilbage til Somaliland.

Det bemærkes i den forbindelse, at ifølge de for myndighederne foreliggende oplysninger er 38 somaliske flygtninge frivilligt rejst tilbage (repatrieret) til Somalia siden 1994. Der er ligeledes afviste asylansøgere, der frivilligt er rejst tilbage. Således senest den 16. december 1998, hvor en asylansøger frivilligt rejste tilbage til Somaliland.

De omhandlede tre personer har alle over for politiet tilkendegivet, at de ikke ønsker at medvirke til en frivillig udrejse af Danmark. Formålet med de efter udlændingelovens § 42 a, stk. 6, nr. 7, pålagte foranstaltninger er således at motivere de pågældende til at medvirke til en frivillig udrejse.

hold til udlændingelovens § 42 a, stk. 7, herunder om det f.eks. er »ikkemedvirken«, hvis en asylsøger trods sin bedste vilje ikke er i stand til at fremvise gyldige identifikationspapirer eller redegøre for sin rejserute til Danmark?»

Svar (11/ 3 99)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, fremgår, at Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler imod, skal træffe afgørelse om motivationsfremmende foranstaltninger, hvis en udlænding ikke medvirker til sagens oplysning.

Asylansøgeren pålægges kun motivationsfremmende foranstaltninger efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, hvis det af sagen fremgår, at den pågældendes identitet og/eller rejserute ikke er endeligt fastlagt, og at den pågældende ikke ønsker at medvirke hertil, eller hvis den pågældende i øvrigt ikke medvirker til oplysning af sagen.

Den omstændighed, at en asylansøger er indrejst uden fornøden rejselegitimation, udgør ikke i sig selv tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at asylansøgeren ikke medvirker til sagens oplysning. Dette har Indenrigsministeriet fastslået i en konkret klagesag i september 1998.

Ligeledes er det Indenrigsministeriets opfattelse, at den omstændighed, at en asylansøger, forud for en henvendelse til de danske myndigheder om asyl, har bortskaffet eller tilintetgjort rejselegitimation, ikke i sig selv er tilstrækkeligt grundlag for at statuere manglende medvirken.

Hvis en asylansøger, selvom den pågældende har vilje hertil, ikke er i stand til at redegøre for sin rejserute, er dette efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke i sig selv tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at den pågældende ikke medvirker til sagens oplysning.

Spm. nr. S 1308

Til indenrigsministeren (25/2 99) af:

Pernille Frahm (SF):

»Vil ministeren redegøre for, hvad der forstås ved begrebet »ikkemedvirken« til sagens oplysning, som bevirker, at man sætter asylsøgere på motivationsfremmende foranstaltninger i hen-

Spm. nr. S 1309

Til indenrigsministeren (25/2 99) af:

Pernille Frahm (SF):

»Vil ministeren forklare den manglende konsekvens i afgørelserne om ikkemedvirken til sagens oplysning?»